

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 10 november 2011 in zaak nr. 11/6986 in het geding
tussen:

, mede voor haar minderjarig kind

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 4 februari 2011 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen opnieuw afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 november 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. Bij besluit van 16 juni 2006 heeft de staatssecretaris, voor zover thans van belang, een aanvraag van de vreemdeling tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Bij besluit van 4 maart 2009 heeft de staatssecretaris een opvolgende aanvraag van de vreemdeling tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.
In haar uitspraak van 30 november 2009 in zaak nr. 200902411/1/V2 (www.raadvanstate.nl), heeft de Afdeling overwogen dat uit het algemeen ambtsbericht inzake de Democratische Republiek Congo (hierna: de DRC) van de minister van Buitenlandse Zaken van juli 2008 blijkt dat de situatie voor vrouwen in de DRC, ten opzichte van de situatie daar ten tijde van het eerdere besluit van 16 juni 2006 zodanig is verslechterd dat niet op voorhand is uitgesloten dat deze verslechterde situatie kan afdoen aan het eerdere besluit, in zoverre dat ziet op toelating van de vreemdeling op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 en dat aldus sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.
3. In de grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij in het besluit van 4 februari 2011 ondeugdelijk heeft gemotiveerd dat de vreemdeling bij uitzetting naar de DRC niet een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM). De staatssecretaris voert daartoe aan dat niet aannemelijk is gemaakt dat vrouwen in de DRC een groep zijn die systematisch wordt blootgesteld aan een praktijk van onmenselijke

handelingen. Het was derhalve aan de vreemdeling om specifiek onderscheidende kernmerken aan te voeren waaruit is af te leiden dat zij een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM en hierin is niet geslaagd, aldus de staatssecretaris.

3.1. Volgens het arrest van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 30 oktober 1991 in zaak nr. 13163/87, Vilvarajah tegen het Verenigd Koninkrijk (RV 1991, 19) dient, wil aannemelijk zijn dat een vreemdeling bij uitzetting een reëel risico loopt op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling, sprake te zijn van specifieke onderscheidende kenmerken ("special distinguishing features"), waaruit een verhoogd risico voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM valt af te leiden. De enkele mogelijkheid ("mere possibility") van schending is onvoldoende.

Volgens rechtsoverweging 116 van het arrest van het EHRM van 17 juli 2008 in zaak nr. 25904/1, NA. tegen het Verenigd Koninkrijk (JV 2008/329) zijn verdere specifieke onderscheidende kenmerken ("further special distinguishing features") niet vereist, indien de desbetreffende vreemdeling aannemelijk maakt dat hij deel uitmaakt van een groep die systematisch wordt blootgesteld aan een praktijk van onmenselijke behandelingen, zoals aan de orde was in het arrest van het EHRM van 11 januari 2007 in zaak nr. 1948/04, Salah Sheekh tegen Nederland (JV 2007/30).

3.2. De door de rechtbank aangehaalde passages uit de algemene ambtsberichten van de minister van Buitenlandse Zaken inzake de DRC van juni 2009, januari 2010, december 2010 en juli 2011, geven, mede gelet op de uitspraken van de Afdeling van 17 februari 2012 in zaak nr. 201106629/1/V2 en 3 oktober 2012 in zaak nr. 201201003/1/V4 (www.raadvanstate.nl), geen grond voor het oordeel dat vrouwen in de DRC een groep zijn die systematisch wordt blootgesteld aan een praktijk van onmenselijke behandelingen.

De vreemdeling diende dus specifiek onderscheidende kenmerken aan te voeren waaruit is af te leiden dat zij een reëel risico loopt op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling, zoals de staatssecretaris terecht betoogt. Vaststaat dat de staatssecretaris in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat het asielaanvraag van de vreemdeling, waaronder haar verklaring dat zij in de DRC geen familie meer heeft, ongeloofwaardig is. Gelet hierop heeft de staatssecretaris zich terecht op het standpunt gesteld dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij bij terugkeer naar de DRC een reëel risico loopt op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling.

De grief slaagt.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 4 februari 2011 van de staatssecretaris alsnog ongegrond verklaren.

5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 10 november 2011 in zaak nr. 11/6986;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. C.J.M. Schuyt en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.J.A. Idema, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

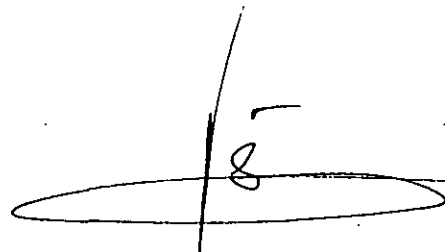
w.g. Idema
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 november 2012

512.

Verzonden: 23 november 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser